

קיד:

עין משפט  
גר מצוה

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

מסורת הש"ס

הוא א מ"י פ"ו מהלכות  
גזילה ב"ד ד' ע"ח  
מ"י ע"ט  
סו ב מ"י ע"ט הל' טו  
סו ג מ"י פ"ב מהלכות  
גזילה ב"ד טו וכו'  
ו"פ"ג ע"ט הל' טו ע"ט  
ע"ט ג טו"ט הל' טו  
פ"ד ע"ט ג'  
סו ד מ"י פ"ב מהל'  
לשטר גזילה הל' ד'  
סנן ל"ח ק"ב טו"ט  
ל"ה ע"ט ג טו"ט  
ב"ב ה מ"י ע"ט הל' טו  
ע"ט מ"י ע"ט הל' טו  
סנן טו טו"ט הל' טו  
מ"י פ"ד ע"ט  
ע"ט ז ח טו"ט מ"י פ"ו  
מהלכות גזילה הל' י'  
והלכה י' ע"ט מהלכות  
וכתוב וכתב סנן ע"ט  
ע"ט טו"ט ח"ת פ"ט ע"ט  
ע"ט טו"ט ג'  
מ"י פ"ד ע"ט

מוסף רש"י

והטעם בלוינו. מפי סתם  
היוק טעם אלמנת  
ועלם מתיב טו"ט וכו'  
וכו'. לאכול בתרומה  
לערב. חזק ע"ט ע"ט  
והטעם ר"ב חזק ק"ט ע"ט  
כ"ד משנתו. ר"ב חזק  
דמי ק"ט ע"ט הל' טו  
מ"י ע"ט ז'  
בשביה הקילו. דמשה  
בעלמא הוא דליכא. מה  
נכלה ע"ט ע"ט וכו'  
לכסוהו וכו'. להציל  
את בחילו. חזק ע"ט  
דבורים שלטו לפיה חזקו  
ומציעו על שוכה של  
אין ואם יעול אדם  
אחד בן פירות ואזכורו.  
מאחר שמתו עיניו בלחמה  
שוכה לשיך קוללה ונתן  
לו דמים (ש"ס ע"ט).  
ומציל את דובשנו. ר"ב  
לא נכדו של חן חזק  
נכדו של דבש. וכן זה  
לא נחפלו שפתו על  
החורו חן חזק חזק  
ע"ט ומה חזקו של  
נעל שפתו יתקן זה את  
ע"ט וטעמו (ש"ס). הבא  
במחירתו. חזק את כית  
ממנו. ונעל כלים ויצא  
פטור. מהלכות ע"ט  
ס"ט ק"ט. מאי טעמא  
דבמי קטנורו. דמי נסכו  
קטנורו הולך ומחייב משה  
לקטתה (מנחות ב"ב).

דתקנה בעלמא תקנו י"ה. משום דרבי שלום כמו יוני שזיך  
ומימה דלמאי לא קני להו מדאורייתא נהנהנת הסוטה:  
**המכיר** ב"יו וספריו ביד אחר כו'. לפני יאוש איירי כדפירש  
הקונטרס דלי לאחר יאוש  
היה ממחייב להחזיר וגרלה דנספרים  
היו לעולם לפני יאוש שאין רגילות  
למחייבם דנספרים ולא מיבעיא מנגניס  
עובדי כוכבים דלא מייאש אפי' מכלים  
כיון דדייני בגימטא דלמא לא עיל אלף  
אפי' נגנב ישראל אין רגילות להמייאש  
מספרים דסוף יבואו ליד ישראל דאין  
נגניס מוכרין אותן רק לישראל ולסוף  
מחרין לנעלים ונכלים נמי מיידי  
לפני יאוש ואפילו לרנן נמי דלמא  
קסם גביה יאוש נעלים הוא מיידי  
כגון שהנעלים רודפין אחריו וידוע  
שלא נתייאשו אותן מן מעולם מ"מ נוטל  
מה שנתן מפני תקנת השוק דלמא  
נבמלך ואי"מ בלא תקנה יעול מה  
שנתן דמאי אמר להליל נמוכתי  
ולהשיב אבדה וי"ל דמיידי שהיה  
יכול לנכות מכני אדם שלנו כמון  
גינו אפילו לא היה זה קונה אותם  
ועי"ל דלא שייך למימר הכי כלל  
שהרי הלוקח טוען שקנה מאלם אחר  
נאמן ולא מאלם שלנו כמון גינו  
דקתני סיפא שאני אומר מכרן  
לאחר ולקחן זה ממנו והא לא  
קאמר שאני אומר שהוא מכרן לו  
משום שאין הלוקח טוען שזה מכרן  
ומה שמק' אמאי נאמן לומר לקוחין  
הן נדי והלא ספרים עשויין להשאל  
ולהשכיר מפורסם כסוף המקנל וכ"מ  
דף קמ"ו. וס"ל:  
**דקאמרי** הללו ב"יו של פלוני.  
כלומר כשילא הקול  
אומרים אלו כליו וספריו של פלוני  
שני אדם הללו נושאין וכן ממירין  
שהם מדעים:

וקיימא לן כגולן לר"ש: גופא רבי אומר  
אומר אני נגב כגולן איבעיא להו כגולן דרבנן  
קאמר ולא קני או דלמא כגולן דר"ש קאמר  
וקני ת"ש נטלו מוכסין חמורו וכו' מני אי  
רבנן קשיא גולן אי ר"ש קשיא נגב אי  
אמרת בשלמא רבי כגולן דר"ש קאמר וקני  
הא מני רבי היא משום הכי קני אלא אי  
אמרת כגולן דרבנן קאמר ולא קני הא מני לא  
רבי ולא ר"ש ולא רבנן הב"ע בלסטים מוזיין  
ור"ש היא אי הכי היינו גולן תרי גוויי גולן  
ת"ש הגנב והגולן והאגם הקדשן הקדש  
והרובתן חרומה ומעשרותן מעשר מני אי  
רבנן קשיא גולן אי ר"ש קשיא נגב אי אמרת  
בשלמא (ו) נגב כגולן דר"ש קאמר משום הכי  
קני אלא אי אמרת נגב כגולן דרבנן הא  
מני בלסטים מוזיין ור"ש היא אי הכי היינו  
גולן תרי גוויי גולן א"ל רב אשי לרבה  
ת"ש ר"מ רבי לרבי שמעון בריה לא  
דבר שיש בו אחריות ממש אלא אפילו  
פרה וחורש בה חמור ומחמר אחריו חייבין  
להחזיר מפני כבוד אביהן מעמא מפני  
כבוד אביהן הא לאו כבוד אביהן לא ש"מ  
רבי גולן דר"ש קאמר ש"מ: וכן נחיל של  
דבורים: מאי וכן הכי קאמר אפילו נחיל  
של דבורים ידקנין דרבנן הוא סד"א האי  
כיון דרבנן בעלמא הוא דקני ליה אפילו  
סתמא נמי מייאש קמ"ל אם נתייאשו הבעלים  
אין אי לא לא: א"ר יוחנן בן ברוקה נאמנת  
אשה וקטן כו': אשה וקטן בני עדות יניהו  
אמר רב יהודה אמר שמואל הבא במאי  
עסקינן כגון שהיו בעלים מרדפין אחריהם

ואשה וקטן מסיחין לפי תומם ואומר מכאן יצא נחיל זה אמר רב אשי אין מסיח לפי תומו כשר יאלא  
לעדות אשה בלבד א"ל רבינא לרב אשי ולא והרי נחיל של דבורים מסיח לפי תומו הוא שאני נחיל  
של דבורים דקנין דרבנן הוא ודאורייתא לא י"האמר רב יהודה אמר שמואל ימעשה באדם אחד שהיה  
מסיח לפי תומו ואומר זכורני כשאני תינוק ומורכבני על כתיפו של אבא והוציאני מבית הספר והפשיטוני  
את כתנתי והטבילוני לאכול בתרומה לערב ורבי חנינא מסיים בה הכי וחבירי בדילין ממני והיו קורין  
אותי יוחנן אוכל חלות והעללה רבי לכהונה על פיו בתרומה דרבנן ואכתו דאורייתא לא והא ריב"ז אהא  
רב דימי אמר רב חנא קרטיגנא אמרי לה רב אחא קרטיגנא משתעי מעשה בא לפני ריב"ז ואמרי  
לה מעשה בא לפני רבי בתינוק אחד שהיה מסיח לפי תומו ואמר אני ואמי נשכינו לכין העכו"ם  
יצאתי לשאוב מים דעתי על אמי ללקוט עצים דעתי על אמי והשיאה רבי על פיו לכהונה ב"שבוכיה  
הקילו: אבל לא יקוין את סוכו [וכו']:" תניא ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר תנאי  
ב"ד הוא שיהא יורד לתוך שדה של חבירו וקוצץ סוכו של חבירו להציל את נחילו ונוטל דמי סוכו  
מתוך נחילו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא שופך יינו ומציל את דובשנו של חבירו ונוטל דמי יינו מתוך  
דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא מפרק את עציו וטוען פשתנו של חבירו ונוטל דמי עציו מתוך  
פשתנו של חבירו שע"מ בן הנחיל יהושע לישראל את הארץ: **מתני'** יהמכיר כליו וספריו ביד אחר  
ויצא לו שם גביה בעיר ישבע לו לוקח כמה נתן וישול ואם לאו כל המנו שאני אומר מתוך לאחר  
ולקחן זה הימנו: **גמ'** וכי יצא לו שם גביה בעיר מאי הוי ליחוש דילמא זבנינהו והוא ניהו קא  
מפיק שמא א"ר יהודה אמר רב כ"כונן שבאו בני אדם בתוך ביתו ועמד והפנין בלילה ואמר נגנבו  
כלי"כ עילא מצא רב כהנא מסיים בה משמיה דרב כ"כונן שהיתה מחתרת חתורה בתוך ביתו וכני אדם  
שלו בתוך ביתו יצאו ואנבורקאות של כלים על כתפיהם (א) והכל אומרים נגנבו כליו של פלוני ודלמא  
כלים הוו ספרים לא הוו א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כגון דקאמרי נמי ספרים וליחוש דלמא זוטרי קא מעיין  
רבברי א"ר יוסי בר חנינא דקאמרי ספר פלוני ופלוני ודלמא הוו עתיקי קא טעיין חדתי אמר רב כ"כונן דאמרי  
הללו כליו של פלוני הללו ספריו של פלוני ומי אמר רב הכי ופלוני ודלמא כלים יצאו פטור  
מ"מ דמי קננהו ה"מ דקננהו בבא במחירת מוכר נפשיה לקטלא אבל הני כיון דלא מסרו נפשיהו  
לקטלא לא אמר רבא לא שנו אלא בעל הבית העשוי למכור כליו אבל בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו

(א) ונעל ק"ל: ק"ד.  
(ב) נכונת ק"ל: נע"ן יו.  
(ג) מ"ט מ"ט (ד) ט"ט  
(ה) נכונת כ"ב וכו'.  
(ו) נע"ן פ"א: (ז) נ"י וכו'.  
(ח) נכונת (ט) נכונת  
(י) נע"ן שטות מ"א.  
(יא) נכונת ק"ט: (ב) נכונת  
(ג) ו"ד"ה וכו'.

הגרות הב"ח

(א) נכונת א' אחרת  
(ב) נכונת ב' א' אחרת  
(ג) נכונת ג' א' אחרת  
(ד) נכונת ד' א' אחרת  
(ה) נכונת ה' א' אחרת  
(ו) נכונת ו' א' אחרת  
(ז) נכונת ז' א' אחרת  
(ח) נכונת ח' א' אחרת  
(ט) נכונת ט' א' אחרת  
(י) נכונת י' א' אחרת

הגרות הגר"א

[א] נכונת (ב) נכונת  
לוח א' אחרת כ"ב נכונת  
(ג) נכונת ב' א' אחרת  
הלל ט"י נכונת  
(ד) נכונת ג' א' אחרת  
הלל ט"י נכונת  
(ה) נכונת ד' א' אחרת  
הלל ט"י נכונת  
(ו) נכונת ה' א' אחרת  
הלל ט"י נכונת  
(ז) נכונת ו' א' אחרת  
הלל ט"י נכונת  
(ח) נכונת ז' א' אחרת  
הלל ט"י נכונת  
(ט) נכונת ח' א' אחרת  
הלל ט"י נכונת  
(י) נכונת ט' א' אחרת  
הלל ט"י נכונת